

LAMED

⁸⁹ Ya RAB, sözün

Göklerde sonsuza dek sabittir.

Bu dua ile bizler de her kötülük ve günah ile lekenmiş bu yeryüzünden göklerdeki vatanımızı özleyerek (Filipililer 3:20-21), acı, ölüm, lanet ve gözyaşının olmadığı günlere bakıyoruz (Vahiy 21:3-4)...

Böylece bu dua bizim gözlerimizi *'diri bir umuda, çürümez, lekesiz, solmaz bir mirasa'* çevirmektedir (I.Petrus 1:3-4). Petrus bizlere mirasımızın göklerde korunduğu söylerken, mezmurcu ise bu duada iman gözüyle göksel değerlere bakmaktadır.

Diğer yandan *'sarsılmaz bir şekilde duran söz'* bizlere Kutsal Kitap'ın Tanrısı'nın değişmezliğini hatırlatmaktadır. Kitapta ne yazılmış ise her şey ona göre olacaktır.

Mezmurcunun şikayetçi olduğu kötülükleri, tuzakları, baskıları, uğradığı haksızlıkları ve ayrımcılığı hatırlarsak, bu dua bizlere güven vermektedir. Çünkü yazılmış olan söz sabit durmaktadır; yani hiçbir güç Tanrı'nın planını engelleyemeyecek veya değiştiremeyecektir.

Diğer yandan bu dua, sabır konusunda da öğreticidir. Çünkü çünkü Tanrı'nın vaatlerine ve yetkin doğruluğa bakan bir kimse dünyanın zorlukları karşısında sabırlı, Tanrı yoluna bağlılıkta gayretli, kalıcı (göksel) değerlere bakarak devam etmekten dolayı umutludur (krş. II.Petrus 3:13).

Dünyanın karmaşıklığı karşısında Tanrı'nın değişmezliğine ve Tanrı'nın vaatlerinin sarsılmazlığına bakmak, sizin de ruhsal pratikleriniz içinde yer alıyor mu?

Dua: Ya RAB, sözün göklerde sonsuza dek duruyor...

Her Şeye Egemen RAB, Kutsal, Kutsal, Kutsalsın. Yasamızı koyan sensin, sen kutsalsın, bize merhamet eyle...

(I.Petrus 1:24-25 Rab'bin sözü sonsuza dek kalır. Matta 24:35; 5:18)

(Koloseliler 3:1-4)

⁹⁰ Sadakatin kuşaklar boyuncadır;

Yeryüzünü kurdun ve öylece duruyor.

Mezmurcu Tanrı Sözü'nün değişmezliğine ve sarsılmazlığına bakınca (89), Tanrı'ya duyduğu hayranlıkla, imanda yenilenme ve imanda güçlenme deneyimi yaşamış olması gerekiyor. Çünkü mezmurcu Tanrı Sözü'ne baktığında, Tanrı'nın işlerinin gücünü ve halkına olan sadakatini dile getiriyor.

Böylece mezmurcu Tanrı'nın Sözü'nü yüreğine almış olarak yaratılışa bakıyor. Kendi içinde Tanrı'nın gücüne ve yaratılışı devam ettiren Tanrı'nın bilgeliğine bakıyor. Akıl alamaz karmaşıklık ve düzenin iç içe geçtiği bir yaşam ve düzen döngüsüne bakınca, Tanrı'ya ve Tanrı Sözü'ne ilişkin geçeklerin yaratılıştaki da onaylandığını görüyor (Mezmur 19:1-9,

Romalılar 1:18-20).

Bu fiziksel yaratılışa bakarak (yeryüzü, gökler...), kendisine ve çocuklarına (soylarına) yönelik Tanrı'nın sadakatini görebilmek, zayıf imanı güçlendiren, Tanrı'nın vaatlerinden ve bereketlerinden (*sağlayışından, korumasından, imanın ev halkını kayırmasından, iyiliklerinden v.s.*) emin kılan bir iman tecrübesi olarak karşımıza çıkıyor...

Mezmurcu için bu harika yaratılışın mirasçısı olmak (Mezmur 8), Tanrı'nın antlaşma sadakatinin garantisi oluyor. Mezmurcu için yaratılışın güzelliğine, dengesine ve bilgeliği çok aşan düzenine tanık olmak, kuşaklar boyunca Tanrı'nın ev halkına vaat edilen bereketlerin (Tesniye 11:21) bir ön ödemesi veya garantisi gibi durmaktadır; ve bu durum Tanrı'nın sevgisine ve sadakatine dair güven vermektedir (Mezmur 102:25; 104:5).

Bu olay bize benzer bir tecrübe yaşamış İbrahim'i hatırlatmaktadır (Tekvin 15:1-6). RAB Tanrı vaatleri verdiği zaman, İbrahim kendi yapabilirliğine (kendi gücüne) bakınca bunları imkansız şeyler olarak görmüş ve RAB'be "2 Ey Egemen RAB, bana ne vereceksin? Çocuk sahibi olamadım. Evim Şamlı Eliezer'e kalacak. 3 Bana çocuk vermediğin için evimdeki bir uşak mirasçım olacak" diye konuşmuştu. O zaman RAB'bin İbrahim'e ne söylediğine dikkat edin: Tanrı göğün yıldızlarını İbrahim'e göstererek onu emin kılmıştı (5 RAB "Göklere bak" dedi, "Yıldızları sayabilir misin? İşte, soyun o kadar çok olacak").

İbrahim Tanrı'nın yarattığı göklere bakınca sayılamaz yıldızları yerinde tutan RAB'bin, benzer şekilde sözüne sadık olacağına; ve İbrahim kendisi için imkansız olan şeyin RAB için mümkün olduğuna iman etmişti.

Benzer bir şekilde Tanrı halkı Mesih'e ve Müjde'ye davet edilirken (İşaya 40), RAB'bin yargısının ve ödülünün kesin olduğuna dikkat çekilmektedir. Benzer şekilde ayetlerde inanmakta zorluk çekenler, Tanrı'nın bu harika yaratılışı yerinde tutan gücüne daha bir dikkatle bakmaya davet edilmektedir (İşaya 40:21-22, 26)...

Bu yaratılışa (*denize, dağlara, yıldızlara v.s.*) bakmak, sizin için de Tanrı'nın sadakatinden, vaatlerinden, iyiliğinden emin olmanıza yardım eden şeyler midir? Eğer değilse bu yaratılışa bakışınızı değiştirmeniz gerekmiyor mu?

Size ve çocuklarınıza dair Tanrı'nın iyiliğinden emin olmak ve umudunuzda yenilenmek için, bu fiziksel yaratılışa Kutsal Yazılar'a dayanarak bakmayı öğrenmelisiniz...

Dua: Sadakatin kuşaklar boyu sürüyor, kurduğun yeryüzü sapasağlam duruyor...

Her Şeye Egemen RAB, Kutsal, Kutsal, Kutsalsın. Yargıcımız sensin, sen kutsalsın, bize merhamet eyle...

(Mezmur 36:5-7; 89:1-2, Matta 24:35)

⁹⁰ Yeryüzünü kurdun ve öylece duruyor.

⁹¹ **Bugün senin hükümlerine göre duruyorlar;**

Çünkü hepsi senin kullarıdır.

Tanrı'nın yarattığı bu yeryüzünün ve göklerin halen duruyor olması, bazıılarımızı şaşırtabilir.

Sıklıkla yaptığımız şeylerin bozulması, başladığımız işlerin yarım kalması gerçeği karşısında Tanrı'nın yaptıklarının sarsılmaz olması, insana zayıflığını gösterdiği gibi Tanrı'nın gücünü de öğreten bir şeydir.

O halde başarısızlıklarımıza, Tanrı'nın gücüne ve bilgeliğine her zaman ihtiyacımız olduğunu hatırlatan teşvikler olarak bakarsak, bu ayet yeniden başlama arzumuzu güçlendirecektir. Ancak burada ayetin esasen dikkatimizi çekmek istediği şey hükümlerdir (Tanrı'nın yargısı, kararları).

Bu yaratılışın işleyişi, insan kavrayışını çok aşan bir bilgelikle devam etmektedir. Gökler ve yer Tanrı'nın hükümlerine, kurallarına göre yerinde durmaktadır. Benzer şekilde Tanrı'nın bize yönelik *emirleri (hükümleri (yargıları) ve kuralları)* yaşamlarımızı düzenlemek, esenlik ve bereket içinde devam etmek için ne kadar çok önemlidir.

Eğer Tanrı'nın yaratılışa ait olan düzenlemeleri, Kutsal Kitap ile bizlere uymamız için açıkladığı düzenler kadar önemli ise; eğer yaratılışa ait düzenlemeler Kutsal Kitap'taki düzenlemelerin (emirlerin, kuralların v.s.) geçerliliğine tanıklık ediyorsa (Mezmun 19:1-9, Romalılar 1:18-20); eğer fiziksel dünyanın düzenlemeleri, Tanrı'nın ruhsal dünya için düzenlemelerinin bir garantisi gibi önümüzde duruyorsa (Mezmun 102:25; 104:5), bizler bütün yaratılışın itaat ettiği Tanrı'nın kurallarına, ilkelerine, hükümlerine v.s. gerçek yaşam için çok daha itaatkar olmaya çalışmalıyız.

Eğer Tanrı'nın düzenlemesine göre bu yaratılış bugün de var olmaya devam ediyor ise, bu da var oluşumuzun amacını bize hatırlatmaktadır –*Tanrı sonsuz bilgeliği ve kutsal amacına göre bizleri O'na ait bir halk olmamız için yarattı. Yaratılışa, Tanrı'nın antlaşmasına bakarmış gibi bakmak (Yeremya 31:35-35), bizleri Tanrı'ya olan güvenimizde yenilemelidir...*

Diğer yandan Tanrı'nın düzenlemesine göre yer ve gök bugün yerinde duruyorsa, Tanrı'ya bağımlı bir yaratılışta, Tanrı'ya ait bir yaratılışta yaşayan biz insanlar, her yeni güne Tanrı'ya ne kadar çok bağımlı olduğumuzu ve O'na ihtiyacımız olduğunu düşünerek yaklaşmalıyız.

Tanrı bu günü var ettiği için şimdi yerimizde durabiliyoruz. Öyleyse insanın Tanrı'dan bağımsız olmaya çalışması ne kadar da anlamsız... Yani Tanrı'ya bağımlı olmadan özgür de olamayız...

Bu yaratılışa hükmeden (Matta 8:25 krş. 8:26) Mesih Rab bizden yana ise, kim bize karşı durabilir? Ölümü yenmiş, dirilmiş ve göklere yükselmiş Kurtarıcı Rab bizden yana ise kim bize karşı durabilir?

Dua: Bugün hükümlerin uyarınca ayakta duran her şey sana kulluk ediyor...

Her Şeye Egemen RAB, Kutsal, Kutsal, Kutsalsın. Kralımız sensin, sen kutsalsın, bize merhamet eyle...

(Mezmun 148:3-6, Yeremya 33:20, 25-26)

(Matta 8:25 krş. 8:26 –Yuhanna 11:32 krş. 11:43-44– Markos 6:47-48)

⁹² **Eğer yasan benim zevkim olmasaydı,**

O zaman sıkıntılarımdan yok olurdum.

Bu dünyada sevinç ve keder her insanın tanıdığı bir duygudur. Kederden kaçınmak isteriz, fakat yine de kederi tadarız. Mutlu olmak isteriz, mutluluğu sürdürmek ve korumak isteriz, fakat yine de bizim dışımızda olan başka şeyler bu mutluluğu gölgeler. Her şey yolunda giderken beklenmedik bir hastalık ya da sevdiğimiz birinin kaybı aniden mutluluğumuzu elimizden alır.

Bu yaşamda büyük bir çoğunluk için mutluluğu ya da kederi yönetmek için bir formül yoktur. Bir taraftan mutlu olmak, başarılı olmak, çok kazanmak, daha iyi bir araba veya ev sahibi olmak için çalışırız. Bunlara yaklaştıkça veya bunlara sahip oldukça mutlu olmaya başlarız. Diğer taraftan da ekonomik bir kriz, çocuklardan birinin bizim onaylamadığımız bir şeye karar vermesi, uğranılan bir haksızlık veya iftira, ani gelen bir ölüm v.s. sebeplerle acı, yas, keder, fiziksel ve ruhsal baskıyı tadarız.

Mezmurcu yaşamının merkezine dünyasal değil de göksel değerleri koyuyor (Koloseliler 3:1-2). Tanrı'nın Yasası'ndan zevk aldığı için, sevincini dünyasal sıkıntılardan koruyor. Yasa bizi Mesih'e yönlendiren, Mesih'e ihtiyacımız olduğunu gösteren bir şeydir; ve Yasa Mesih hakkındadır (Luka 24:44).

Öyleyse yaşamız Mesih olmadıkça gerçek mutluluğu tadamayız. Dünya bizleri değişik yükler altında ölüme, karanlığa, yalnızlığa, yasa tanımazlığa, günaha, isyankarlığa sürüklemeye çalışırken, mezmurcu Tanrı'ya sığınmayı tecrübe ediyor (Mezmur 32:7, II.Samuel 22:3). Tanrısallığa karşıt olan bir dünyada insan kendi canını başka nasıl koruyabilir ki?

Eğer kendi gücümüzle kendimizi var edemiyorsak, eğer kendi gücümüzle ölümden dirilemeyeceksek, bizi yaratan Tanrı'ya güvenmemiz gerekmez mi? Mezmurcu burada kendi varoluşunu Tanrı'ya bağlıyor ve dünyaya rağmen Tanrı'dan zevk alması, diri bir paydaşlık içinde devam etme isteğini belli ediyor.

Eğer kendi gücümüzle veya bilgeliğimizle acıyı ve yaşamı yönlendiremiyorsak, sevdiğimizimizi ölümden kurtaramıyorsak, ruhsal ve fiziksel dünyanın yasalarını yöneten Tanrı'ya teslim olmamız gerekmez mi?

Sizin dayandığınız güç veya destek nedir? Bu yaşamda sizin güvendiğiniz kaynaklar dünyaya mı bağlı, Tanrı Sözü'ne mi?

Bir çok zaman mutsuzluğunuzun (*kaygılarınızın, kayıplarınızın, başarısızlıklarınızın*) sebebi yanlış şeyleri sevmeniz olabilir mi?

Dua: Eğer yasan zevk kaynağım olmasaydı, çaktığım acılardan yok olurdum...

(Meseller 6:20-23; 3:21-23)

(Romalılar 10:4, Luka 24:44, Mezmur 84:9)

⁹³ **Koşullarını asla unutmayacağım;**

Çünkü onlarla beni dirilttin.

Tanrı'nın *koşullarını* (uyarılarını, teşviklerini, emirlerini, yasalarını v.s.) unutmamak ne

anlama geliyor? Tanrı'nın koşullarını sürekli düşünmek; Tanrı'nın sözlerini aklında ve yüreğinde korumak... Kendini Kutsal Yazılar ile ifade etmek, dünya önündeki duruşunu Kutsal Yazılar'a göre düzenlemek... Bütün yaşamı, Tanrı'nın düşüncesini edinerek şekillendirmek... Tanrı'ya ve Sözü'ne ayrılmış bir yaşam...

Bütün bunları tek bir neden açıklıyor: diriliş... Mezmurcu kendisine verilen yaşam armağanına, bütün yaşamını Tanrı'ya ve Tanrı'nın Sözü'ne adanmış olmakla cevap veriyor.

Mezmurcunun şükran duyguları ile dolu bu adanmışlığı, hem fiziksel hem de ruhsal yaşamı Tanrı'da anlamlandırmış olduğunu gösteriyor.

Tanrı Sözü ile bu şekilde bir adanmışlıkla meşgul olan kişi, imanı korumak için gerekenleri yapmış oluyor. Ancak iman yaşamı sadece kendini korumakla sınırlandırılmış değildir. Bunları ev halkından başlayarak (Tesniye 6:7) herkese iyice öğretmemiz gerekiyor. Öyle ki, iman yaşamı kutsal bir miras olarak sonraki kuşaklara bırakılsın; Tanrı halkı büyüsün ve yerin dört bucağına yayılsın (Tekvin 1:27 krş. Matta 28:18-19); bu şekilde iman güçlenerek yerin bütün uçlarına yayılsın...

Kutsal Yazılar'da açıklananları, Tanrı'nın bütün tarihi belirleyen hükmedişi içinde görmek, buna göre tarih içinde Mesih'in gelişinin yollarının hazırlanması için çalışmak, ne kadar ayrıcalıklı bir yaşam değil mi?

Ölümden sonraki dirilişe, sonsuz yaşama ve Tanrı'nın sonsuz krallığına bakarak bu dünyada yaşamak, bu dünyaya cennetten bir tat getirmeye çalışarak yaşamak değil midir?

Dua: Koşullarını asla unutmayacağım, çünkü onlarla bana yaşam verdin...

(I.Petrus 1:[3-4], 23 Çünkü ölümlü değil, ölümsüz bir tohumdan, yani Tanrı'nın diri ve kalıcı sözü aracılığıyla yeniden doğdunuz)

(Yakup 1:18 [Matta 24:35] Yuhanna 6:63)

⁹⁴ **Ben seninim, kurtar beni;**

Çünkü koşullarını aradım.

"Kendisinin dünyada olduğunun farkında olan biri nasıl dua eder?" diye sorarsanız, cevap şudur: kurtarılmak isteyen bir şekilde dua eder; çünkü Adem'den miras kalan bir dünyada yaşadığının farkındadır; çünkü düşmüş bir bedende ve düşmüş bir iradede yaşadığını bilir. "Ne zavallı insanım! Ölüme götüren bu bedenden beni kim kurtaracak?" diyen içsel yakarışının sadece Tanrı'da teselli bulduğunu bilir (Romalıları 7:24 krş. 8:1).

Bu dua aynı zamanda bu dünyadaki yaşam boyunca, Tanrı'daki özgürlükte yaşamak için yapılan bir duadır. Tanrısallığa ve kutsallığa karşı olan her şeyden kurtarılma, özgür kılınma isteğinin bir duasıdır. Mezmurcu bu duasında iman ile yaşam önünde engel teşkil eden, duaya ve Tanrı ile paydaşlığa engel teşkil eden her şeyden kurtarılmak istiyor. Bu ihtiyaç düşmanlardan kurtuluş ya da bir hastalıktan ya da bir sıkıntıdan kurtuluş isteğini de kapsamaktadır. Çünkü bütün bunlar, günah ve ölümün dünyaya girmiş olması sebebi ile vardır. Bu yüzden bu duada şimdiki yaşamda ve sonsuz yaşamda Tanrı ile birlikte olma arzusunun belirgin olduğunu görebiliriz.

Öyleyse mezmurcu bir amaç olarak, Tanrı ile birliktelik (birleşmek) istiyor. Çünkü duasında sadece Tanrı'ya olan inancını ilan etmiyor. Var oluşunun sebebinin Tanrı olduğunu, kendisine ya da başka bir şeye değil, sadece Tanrı'ya ait olduğunu biliyor ve bunu ilan ediyor.

Kurtuluşu için olan umudu ve Tanrı'nın kurtarıcı lütfu hakkındaki bilgisi ise Tanrı Sözü'nü (*koşullarını, kurallarını, ilkelerini*) sürekli çalışmasından kaynaklanıyor. İçinde bulunduğu dünyaya baktığında mahvoluşa giden bir dünya gördüğü için, kurtarılmak istiyor. Tanrı'nın bu düşmüş dünyaya merhamet edeceğini Kutsal Yazılar'dan öğrenmiş olduğu için Tanrı'ya kurtuluşunun RAB'bi olarak bakıyor.

Demek ki samimi iman, içinde kurtuluş umudu ve bunu takip etmek için bir ruhsal açıklık da barındırıyor. Mezmurcu'nun Tanrı'ya yönelmesi, Tanrı Sözü ile meşgul olması da gösteriyor ki, bu kişi Kutsal Yazılar'ı sürekli okuyup araştırarak ve derin düşünerek, Tanrı bilgisinde büyümeyi ve Tanrı ile paydaşlıkta yakınlığı arayan birisidir. Demek ki samimi iman, sadece Tanrı'dan gelecek bereketlere (ne alacağına) bakmıyor; gerçek iman Tanrı ile ilişki içinde olmayı arıyor; ve iman, Tanrı Sözü ile ciddi bir şekilde ilgilenme tutkusunu barındırıyor.

"RAB, bende böyle bir imanı bu yaşamdaki günlerim boyunca etkin kıl, Kutsal Yazılar'a gündelik eklemek açlığı içinde bakabilmeyi bana öğret" diye dua (Mezmur 123:1-2) etmeliyiz...

Dua: Kurtar beni, çünkü seninim, senin koşullarına yöneldim...
(Mezmur 86:2, Yuhanna 10:27-28, I.Petrus 5:4)

⁹⁵ **Kötüler beni yok etmek için beklediler;**

Fakat ben senin tanıklıklarına kulak verdim.

Kötüler doğruluktan nefret ettiği için, kötülük yapmak için hazır bir şekilde yaşıyorlar ve kötülük yapmak için planlar kuruyorlar. Fakat imanlılar ise her durumda iman ile yürümek için hazırdırlar. İmanlı kimseler her zaman Tanrı'nın planına göre yürümek için Tanrı'nın tanıklığına bakarlar.

Diğer yandan imanlı kimseler olarak Tanrı Sözü'ne dayanarak yürüdükçe, saldırılar karşısında destek görmek için Tanrı'nın tanıklığına baktıkça, kötülerin yenilgisi ve Mesih'in zaferi daha da belirgin olacaktır.

Bu ayete başka bir açıdan bakarsanız, imanlı kimseler Tanrı'nın tanıklığına ve değişmez planına göre yürüdükçe, kötüler sürekli sürekli yeni planlar yapıp saldırabilirler.

İmanla yürüdüğünüz için dünya size saldırabilir. Devam eden saldırılara karşın her seferde Tanrı'nın planından yeni bir şey öğrenmek ve Tanrı'nın Sözü'ne göre devam etmek kötülüğe verilebilecek en uygun cevap olacaktır. Kötülerin uygulamaya çalıştığı kötülük planlarına karşı, Tanrı'nın planını ortaya koymak en doğru yol olacaktır.

Zaten Tanrı'nın Sözü'nden başka bir plana ihtiyacımız yoktur (61, 69).

Kötülerin planları ve tuzakları sizi üzebilir, kızdırabilir ve size değişik açılardan zarar

verebilir. Ancak dünyada kötülüğün olmasından bir şey öğrenmemiz ve bu şeyin tanığı olarak yaşamamız gerekmektedir: bu da, kötülük olduğu için RAB'bin kurtuluşuna ihtiyacımız olduğudur...

Sıkıntılı ve zorlu zamanlarda Tanrı'nın tanıklığına sarılmak sizin de öncelikleriniz arasında mı?

Dua: Kötüler beni yok etmeyi beklerken, ben senin öğütlerini inceliyorum...
(Matta 26:3-5, Elçilerin İşleri 23:20-21 krş. Mezmur 119:24)

⁹⁶ **Her mükemmelde bir sınır gördüm;**

Senin emrin ise sınırın ötesine uzanır.

İnsan doğar, hastalanarak büyür, sıkıntılarla yaşar ve sonra ölür. Bu açıdan bakıldığında insandaki düşmüşlük, ölüm ve çürüme, insanda mükemmel bir şey olmadığını söylemektedir.

Fakat bu insan iman eğitimine odaklanırsa, *'bir çoklarına göre mükemmel'* bir karakter edinebilir. Ama bu mükemmellik sınırlıdır. Çünkü bir gün bir unutkanlık, ihmal, kızgınlık, sabırsızlık, günah veya başka bir şeyden dolayı hata yapar.

Diğer yandan ahlaki zayıflık ile mücadele yanında, imanda büyüme için de zaman ve çaba harcamak gerekir.

İnsan kendi sözlerine, işlerine, aklında ve yüreğinde gizli olan düşüncelerine baktığında mükemmel olmadığını görecektir. İnsanın bu zayıflığı, olduğu her yere eksiklik, tartışma, çekişme, dedikodu, zarar getirmektedir. Bu yüzden sadece aileler değil, toplumlar da sorunludur.

Mezmurcu bu ifadeyi söylerken aklında tam olarak neler olduğunu bilmek zordur. Fakat bu Mezmur'un Tanrı Sözü'ne odaklanmış olmasına bakarak belki de şunu söylemek yerinde olacaktır. Mezmurcu Kutsal Yazılar'a baktığı zaman tam mükemmel bir Yasa (*ilke, tanıklık, hüküm v.s.*) görüyor –Kutsal Yazılar aracılığı ile tanıdığı Tanrı'nın sonsuz mükemmel olduğunu görüyor. Yasa'nın emirleri ve yasakları karşısında insanın zayıf, düşmüş ve yetersiz olduğunu görüyor. İman ile yürüme isteğine rağmen yaşadığı zorlukları düşünüyor. Bu açıdan baktığımızda aynı şeyleri kendimiz için de görebiliriz.

Öyleyse kendimizi başkalarıyla kıyaslayıp, kötü örneklerle bakarak, başkalarından daha iyi olduğumuzu düşünme hatasından kurtulmalıyız. Çünkü hepimiz günahliziz...

Kendinizi Mesih ile kıyaslayın...

Bu yaşamın sıkıntılılarına, ayartılarına ve Tanrı Sözü gerçeğine bakın... bu aşamada itiraf ve tövbe yakarıları doğru bir adım olacaktır... kendi düzeltme ve yolunu (düşünüşünü, yaşamını) değiştirme adımını atabilmek ise, gözlerini dirilmiş Mesih'in tekrar geleceği zamana odaklamakla mümkündür.

Dua: Kusursuz olan her şeyin bir sonu olduğunu gördüm, ama senin buyruğun sınır tanımaz...

(Mezmur 19:7-8, İbraniler 12:13, Matta 5:18 krş. Matta 22:37-40, Romalılar 7:14, 21-23).